

Викухим баракэвет –
  һадавар һаахарон,
Каашер эйн квар ма лаасот.
Ах һаракэвет носат,
  эйн хэшек лишон,
Вэроцим лэһабиа дэот.

Улэшней анашим ним'ас
  квар лашевет,
Вәһэм патху бәсиха.
һаэхад амар: «Хаэйну – ракэвет»,
һашени амар: «Тахана».

һаэхад амар ки коль һаквиш һу халак,
Вәһашени һэйр – им мишолоим.
һаэхад амар: «Коль эхад по нэһаг»,
һашени: «Ану рак нос'им».

Вәһаэхад амар: «Лану нитна һахерут,
Эт һаракэвет нанһиғ лий'ада».
Вәһашени амар: «Ма пит'ом,
  эйзо штут!
Наалэ вэнэрэд батахана».

Вәһаэхад цаак: «Даркэйну птуха
Лэшаним аль габэй шаним!»
Вәһашени ана: «һанэсия ло раба,
Талу́й бимхи́р һакартисим».

Вәһаришон цаак: «Ниса
  лимхоз хэфацэйну,
Вэйм нирцэ, нухаль гам лифнот».
һашени ана: «һаракэвет тасиэйну
Рак им һэхли́ту шам маслу́ль ливнот».

Вэһнэһэм ярду́ бээзо́р мэруха́к,
Бэйн садот шелаад нимшахим,
Вэко́ль эхад бэдарко́ аз хала́х,
Вәһаракэвет – аль пи һапасим.

ויכוחים ברכבת – הדבר האחרון
כאשר אין כבר מה לעשות.
אך הרכבת נוסעת, אין חשק לישון,
ורוצים להביע דעות.

ולשני אנשים נמאס כבר לשבת,
והם פתחו בשיחה.
האחד אמר: "חיינו – רכבת",
השני אמר: "תחנה".

האחד אמר כי כל הכביש הוא חלק,
והשני העיר – עם מכשולים.
האחד אמר: "כל אחד פה נהג",
השני: "אנו רק נוסעים".

והאחד אמר: "לנו ניתנה החרות,
את הרכבת ננהיג ליעדה."
והשני אמר: "מה פתאום, איזו שטות!
נעלה ונרד בתחנה".

והאחד צעק: "דרכנו פתוחה
לשנים על גבי שנים!"
והשני ענה: "הנסיעה לא רבה,
תלוי במחיר הכרטיסים".

והראשון צעק: "ניסע למחוז חפצנו,
ואם נרצה, נוכל גם לפנות."
השני ענה: "הרכבת תסיענו
רק אם החליטו שם מסלול לבנות".

ושניהם ירדו באזור מרוחק,
בין שדות שלעד נמשכים,
וכל אחד בדרכו אז הלך,
והרכבת – על פי הפסים.